

WE PLEDGE ALLEGIANCE TO THE FLAG
OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND TO THE REPUBLIC FOR WHICH IT
STANDS, ONE NATION INDIVISIBLE.
WITH LIBERTY AND JUSTICE FOR ALL.

DIABLICA

MIESIĘCZNIK

HUMORYSTYCZNO-SATYRYCZNY

"DIABLICA" THE POLISH MONTHLY
OF SATIRE AND HUMOR

KWIECIEŃ 1942

Tom I, nr 2.

CENA:

JEDEN DOLAR NA 4 MIESIĄCE; TRZY DOLARY NA CAŁY ROK.

Numer pojedynczy 25 centów.

ADRES: DIABLICA, 17247 Goddard St., Detroit, Mich.

Excellographed in United States of America.

145652

DO SZANOWNYCH CZYTELNIKÓW.

W wydawnictwie naszym zaszły wielkie zmiany. Wydawnictwo i redakcję objął obecnie Franciszek T. Friedel, były maczelny redaktor Ameryki-Echa na własną rękę.

Ponieważ niektórzy czytelnicy a głównie stendziarze zalecają wydawnictwu zmianę nazwy, więc wydawnictwo postanowiło zmienić nazwę tego miesięcznika. Niniejszy numer na kwiecień nosi jeszcze nazwę "DIABLICA", lecz począwszy od maja, tj. od następnego numeru wysyłany będzie "SATYRYK". Spodziewać się można, że nazwa ta dla nikogo rażąca już nie będzie.

Wydawnictwo obniżyło też cenę tego miesięcznika. Począwszy od maja pojedynczy numer Satyryka kosztować będzie tylko 20 centów. Prenumerata obniżoną została do jednego dolara na pół roku. Wszyscy ci czytelnicy, którzy przesłali dolara na 4-miesięczną prenumeratę Diablicy, będą mieli prenumeratę zapłaconą na pół roku. Ci, którzy przesłali nam po 3 dolary, mają prenumeratę zapłaconą na półtora roku.

Jeżeli weźmiemy na wzgląd, że każde pismo utrzymuje się głównie z ogłoszeń i że Satyryk nie szuka byżnesowych ogłoszeń, a więc dochody pochodzą tylko ze sprzedaży, wtenczas każdy zrozumie, że cena tego miesięcznika będzie teraz bardzo przystępna, Nie od nas, lecz zależy to od Was, Szan. Czytelnicy, kiedy Satyryk będzie mógł być wykonywany w drukarni. Uczynimy to z przyjemnością, gdy pozyskamy dostateczną ilość odbiorców. A więc serdecznie prosimy każdego o łaskawe pozyskiwanie nowych czytelników.

Czeki wystawiać prosimy na imię: F.T.Friedel. Listy wysyłać pod adresem: F.T.Friedel, 17247 Goddard St., Detroit, Mich. (Ponieważ imię Franciszek jest dosyć długie, a dla Amerykanów niewygodne do pisania i do wymawiania, przeto redaktor Friedel używa w języku angielskim zazwyczaj tylko inicjału.)

Wielu sprzedawców pism nie zamawiało Diablicy z powodu jej diabelskiej nazwy. Mamy nadzieję, że począwszy od maja zamawiać będą Satyryka, który wychodzić będzie zawsze w połowie miesiąca, tj. na 15-go. Sprzedawcom, zakupującym przynajmniej 3 egzemplarze, dostarczać będziemy Satyryka po 12 centów. Wysyłka pieniędzy z góry. Numer pierwszy na Marzec jest jeszcze do nabycia.

Niektórzy czytelnicy zalecają nam, abyśmy zaprowadzili również dział: GŁOSY CZYTELNIKÓW, aby czytelnicy mogli przesyłać redakcji, choćby tylko króciutkie swoje korespondencje. Prosimy wszystkich Szan. Czytelników o wypowiedzenie się w tym względzie, bo gdyby tych korespondencyj było cokolwiek więcej, byłoby trzeba opuścić w danym numerze Gawła i Pawła, aby materiał humorystyczno-satyryczny nie był uszczuplony.

Za Wydawnictwo DIABLICY:

F.T.Friedel,
17247 Goddard St.
Detroit, Mich.

442254 III

1(1942), 2

Biblioteka Jagiellońska

1002367702

PAMIETAJMY PEARL HARBOR

Wściekły Japończyk, który ostrzył zęby
Na Wuja Sama, pokazał którądy
Wychała słabość jego wątroby nos,
By Ameryce zadać krwawy cios.

Przez dokonanie tej zbrojeckiej sztuki,
Japon udzielił nam wszystkim nauki,
Że w czasie wojny trza na straży stać
I nikt z nas łotrow nie musi się bac.

Przyjaźń przyrzekał Japon w swej rozterce,
Zapewniał Wujka, że ma dobre serce,
Że przeciw niemu nie wystąpi w boju -
Sprytu używał azjatycki zboj.

Lecz gdy wybiła dla niego godzina,
Cios nam zadała ta zdradziecka psina,
Niech nie żałuje nikt wylanych łez,
Wkrótce odczuje odwet żółty pies.

Nie będą mogły pomódz mu Hitlerzy,
Wuj sprawi łanie wszystkim do cholery,
Nie będzie długo wrog mordować nas,
Gdyż do odwetu już się zbliża czas.

Nikczemne, podłe, hitlerowskie śmiecie
Nie będzie rządzić ludami na świecie.
Demokratyczna już świadoma bracia
Będzie tych łotrow z całej siły prać.

KUPOJMY BONDY I ZNACZKI OBRONY KRAJU, NA ILE NAS TYLKO STAĆ.

Wściekły Japończyk, który ostrzył zęby
Na woję śmiertelną, którą rozpoczynał
Wysuchał śmiech i zwrócił głowę
By Ameryce zabić brzośce i nos.

Przez dokonanie tej zbrojnej zbrodni
Japon chciał być wielką potęgą
Ze w oczach Ameryki i Japonii
I nikt nie mógł mu tego zaprzeczyć.

Przyjacieli przyjechał Japon w swej rozpaczy
Zapewniał, że nie będzie wojny
Ze przeszło niebezpieczny moment
Sprytni Amerykanie nie dali się zwieść.

Lece gdy widać dla niego godzina
Ciepła krew się rozlewa
Niecicha wojna się rozpoczyna
W której Ameryka zwyciężyła.

Nie będą mogli pomóc mu Hitlerzy
Wuj sprawni Amerykanie
Nie będą dla niego wrogami
Gdy do obrotu się przekaże.

Niechamno, podaj, niktowakie amiości
Nie będzie rządził ludami
Demokracja jest światem
Będzie żył i pracował.

KUPUJMY BONDY I ZNACZKI OBRONY KRAJU NA ILE NAS TYLKO STAĆ.

KONGRES WYCHODŹTWA

ŚWIETLIK:

Na mocy mej władzy otwieram zebranie
I proszę, by każdy zrozumiał zadanie,
Jakie społeczeństwo ma dziś do spełnienia,
Ażeby nie splamic polskiego imienia.
Z obawy przechodzą mi ciarki przez kości,
By znów ktoś nie dotknął księży jegomości,
Niech każdy z obecnych sobie zapamięta,
Że pasterz duchowny - to rzecz dla nas święta.

GŁOS Z GALERII:

Przeciwnie mam zdanie. Kto chce niechaj wierzy,
Że właściwie księżom potrzeba pasterzy,
Bo oni najczęściej schodzą na złą drogę,
Śmiertelnych ich grzechów wyjawic nie mogę.

Świeczkowska:

Znów ktoś język ma za długi i zaczepia boskie sługi,
Kto grzechy księży wywleka - tego siarka w piekle czeka.

GŁOS Z GALERII:

Patrz jak się ta kobiecina - do katedry autanny wspina.

Yolles:

Panie prezesie - czyż ja od macochy,
Że czekać muszę jakby dzieciak płochy,
Bym mógł naręszcie dostać się do głosu
I cel wykazać mych wrogów bigosu.

ŚWIETLIK:

Przepraszam mocno - niech to porwą kaci,
Człowiek już teraz trochę pamięć traci.
Ja zapomniałem - niech mi Pan uwierzy,
Że głos zabierac Panu się należy.
To nie stronniczość - niech Pan Bóg zachowa,
Każdego chętnie dopuszczam do słowa.

Yolles:

Zanim przystąpię do wywodów sedna,
Pragnę zaznaczyć - boli mnie rzecz jedna,
Że zeszyły miesiąc księży na tej sali
Na sanatorów stale ujadali.
Twarz niejednego ze wstydu dziś płonie,
Że ksiądz nie stanął żaden w ich obronie,
Chociaż kler rzymski - czyż ja nie mam racji -
W Polsce korzystał z ustępstwa sanacji.

CISŁO:

Sanatorzy na urzędach byli trochę głupi,
Nie wiedzieli, że ksiądz zwykle - gdzie może, tam łupi.

KS. ICIEK:

Według mego zdania - jestto wykręt nowy,
Bo gdzież sanatorzy mieli swoje głowy,
Skoro nie trzymali się słusznej zasady,
Że rząd zdolny sobie powinien dać rady.
Ktoż kazał im rolę odgrywać pomiotła
I księży dopuszczac do swojego kotła?

YOLLES:

Może z was niejeden ma dużo słuszności,
Lecz nie chcę piętnować księży jegomości.

Rzecz wiele ważniejszą mam bowiem na celu,
Którą poruszyło delegatów wielu.
Bądźmy bezstronnymi, bo każdy z nas przyzna,
Że prawdziwy Polak chce, aby Ojczyzna
Nasza ukochana na nowo powstała,
W swym dawnym ustroju, w swych granicach cała.
I właśnie tę sprawę - do obrony skorzy -
Poruszają w pismach stale sanatorzy.
To się nie podoba sanacji wrogom,
Którzy zamiast swoim, służą cudzym bogom.

GŁOS Z GALERII:

Ja się tak naprawdę nie znam wiele na tem,
Yolles byłby jednak dobrym adwokatem.

KUCHARSKI:

Wygłosił nam dzisiaj Yolles patriotyczną mowę,
Ale przytem moim zdaniem stracił swoją głowę,
Nie powiedział - choć to ważne jest w obecnej chwili,
Czemu sanatorzy w Polsce tak marnie rządzili?
Ta ich miłość do narodu już z tego wynika,
Że pozbawiali praw słusznych chłopca - robotnika.
Omawianie zaś ustroju i zarobków chleba,
Koniecznie nam komunistom pozostawić trzeba.

O. JUSTYN:

Hola panie redaktorze - nie zapomnij Panie,
Że w myśl opatrności bożej inaczej się stanie.
Pan Bog sobie tego życzy - ja wam powiem szczerze,
By głos mieli w sprawach Państwa duchowni pasterze.
Księża mają z łaski bożej poświęcone głowy,
Więc dlatego wygłaszają bardzo mądre mowy.
W Polsce również z woli bożej do ostatniej pory,
Słuchały rozkazów kleru nawet sanatory.
A zatem do granic Państwa, niech się nikt nie wtyka,
Sprawę tę rozstrzyga zawsze rzymska polityka.
Jaki będzie ustroj w Polsce zależy od tego,
Jaka będzie wola kleru i Ojca Świętego.

KRUTUL:

Teraz rozumiem, co to za plemię
W swe łapy dostać chce polską ziemię.

DANIEL:

Za pozno Krutul - odgadnąć ci snadnie,
Polska w łapy kleru wcale już nie wpadnie,
Każdy Ci wyjasni, kto historię śledzi,
Że Polska w tych łapach już od dawna siedzi.

GŁUPKOWIAK:

Nie godajta na kapłony - mają one dość mamony,
Jak sie kapłon dobrze czuje - to nam nawet zafunduje,
A gdy babę ci popiesci - funduje, ile się zmiesci.
Coż wy od nich jeszcze chcecie - taż to anioły na świecie.

GŁOS Z GALERII:

Zacofana to pokraka - z tego Majka Głupkowiaka.

ŚWIETLIK:

Tochę za daleko wchodzicie do kramu,
Trzymajcie się ściśle dziennego programu,
Bo znowu pan Alski złapie mnie za barki,
Że dużo gadają tutaj niedowiarki.

KS. SYSKI:

Przewielebny Justyn powiedział otwarcie,

Że o sprawy Polski niepotrzebne starcie,
Bo zgoda nastąpi, kiedy zrozumiecie,
Że władcą największym jest papież na świecie.
On niech decyduje za Polskę spokojnie,
Jakie jej granice mają być po wojnie,
A ponieważ myśmy jego zastępcami,
Załatwajcie sprawy tylko z kapłanami.
Sanatorom zasie od spraw polskich wara -
Taka jest zasada moja dawna stara.
Nie noszę tych ludzi - to już moja słabość,
Pragnieniom mej zemsty chcę uczynić zadość.

DYBOWSKI:

Kapłan pragnie zemsty? Czyliż to przystoi?
Czy się kary bożej ksiądz prałat nie boi?
Jakież sanatorzy popełnili zbrodnie,
Że ich potępiacieżkośliwie, niegodnie?

GŁOS Z GALERII:

Bracia Mazury - uszy do góry,
Syski do muru został przyparty,
Więc gra nastąpi w otwarte karty.

KS. SYSKI:

Dziwne to pytanie. Czy nie wiecie tego,
Że wciąż krytykują wodza Sikorskiego?

JAKUBIEC:

Odpowiedź niejasna. Wypuść z worka kota,
Chcemy się dowiedzieć jakato robota
W myśl waszego zdania jest taka zbrodnicza,
Że rzucacie błotem prosto w ich oblicza.
Niechaj prawda na wierzch wyjdzie jak oliwa,
Jestto dla nas kwestia nader osobliwa.

KS. SYSKI:

Skoro tak chcecie, dam odpowiedź jasną,
Odpowiedzialność biorę za nią własną,
Pan Matuszewski - minister nibyto-
Przyjechał do nas właściwie z wizytą
I zamiast chwalić klerykalne rządy,
Jemu się roją w głowie inne prądy.
Nie słucha wcale Hojnowskiego rady,
Lecz Sikorskiemu wciąż wytyka wady.
I wprost otwarcie w pismach się wyraża,
Że rząd na wschodnie granice nie zważa,
Nie chce zrozumieć, co mnie bardzo gniewa,
Że jestto sprawa nadzwyczaj drażliwa,
Że w czasie takim, gdy jesteśmy w wojnie,
O przykrych sprawach trza milczeć spokojnie.

KUCHARSKI:

Zgadzam się zupełnie ze zdaniem prałata,
Na Matuszewskiego wziąłbym chętnie bata,
No i wytrzepałbym jemu dobrze spodnie,
Po co on porusza dziś granice wschodnie.

YOLLES:

Ludzie zrozumcie I. Matuszewskiego,
Przemawia miłość do Ojczyzny z niego.
Czyliż to ma być jakas jego wina,
Że nam doniosłe sprawy przypomina?
Że nas ostrzega - i to ma być wina,
Co nam zagraża ze strony Stalina?

Wschodnie granice? Nie mój wymysł sporów,
Ani też wymysł panów sanatorów.
Wasze gadania nie zdają się na nic,
Gdyż właśnie Stalin podniósł sprawę granic,
Kiedy poruszył powojenne pakti,
Ja wam podaję nic więcej jak fakty.

GŁOS Z GALERII:

Nadzwyczaj ciekawe starcie - Yolles trzyma się uparcie.

KS. SYSKI:

W obecnych czasach - na to niema rady,
Trzymać się trzeba milezenia zasady.

YOLLES:

A więc wtenczas, gdy nam wdepnie ktoś na piętę,
Mamy trzymać usta na zamek zamknięte?

GEBERT:

Panie Yollesie - nic nie będzie z tego,
Poco tak bronisz przyjaciela swego?
Jeżeli chodzi o wschodnie granice,
Zechciej uwzględnić narodów różnice.
I Ukraincom wolność przyznać trzeba,
Wszyscy jesteśmy równi wobec nieba.
Niech Pan pamięta - że takiemu biada,
Kto chce ujarzmiac słabszego sąsiada.

YOLLES:

Teoria bardzo ładna - nie ulega to krytyce,
Lecz czy Stalin tę teorię również stosuje w praktyce?

PRZYPRAWA:

Dziennik Związkowy wszystkich zaklina,
Aby nie ruszać teraz Stalina,
Bo się raduje Hitlera dusza,
Gdy ktoś granice wschodnie porusza.
Poco o skoreń niedzwiedzia spory,
Skoro nasz naród wciąż do tej pory
Jęczy pod ciężką niemiecką łapą,
Coż delegaci powiecie na to?

GEBERT:

Wychodzi z worka pomału szydło - Yolles z Stalina robi straszidło.

KS. BOJNOWSKI:

Szkoda tego gadania. Trza ustawić płoty,
Sanatorów nie wpuszcic do żadnej roboty.
A jeżeli któryś z nich wybiegnie z za płota,
Wtenczas pierwszy na niego rzucę kawał błota.

ANDRUSZKIEWICZ:

Hardzo brzydka nauka - niech to piorun trzaśnie
Patrzcie .... księża największe wywołują wasnie.

O. JUSTYN:

Czyliż moja nauka nic tu nie pomoże?
Pokochajcież - proszę was - rzymskie sługi boże.
Ten, kto księży nie kocha - niechaj nie wygląda,
Że dostanie asperges od prymasa Hlonda.

BAWOROWSKI:

Przed oczyma już widzę obraz jakby żywy,
Że kler oddać chce Polskę pod endeckie wpływy.
Chcąc odpowiedz dać szczerą na wasze gadanie
Z przyjemnością wam powiem, jakie ja mam zdanie.
Choc Piłsudski dla wielu był to człowiek złoty,
Brałem jego następców porządnie w obroty

Wcale się nie zgadzałem z sanacją rządem,
Bo nie płynął on z chłopskim, robotniczym prądem.
Lecz ostrzegam, gdyby rząd objęły endeki,
Stokroć gorzej byłoby Polakom na wieki.
To, co wam powiedziałem - jest to prawda święta,
Kto myśli o przyszłości - niech o tem pamięta:
Polacy na wychodźstwie wtenczas się ucieszą,
Jeśli polski rząd zerwie z polityką kleszą.

GŁOS Z GALERII:

Ten delegat - panie święty - wlaź endekom sadła w pięty.

GRONKOWSKI:

Gdy sprzeciwiać się księżej woli,
Taka odporność mnie bardzo boli.
Nie protestujecie - gdy boży sługa
Nas ludzi świeckich bezszta i zruga
Wszak chyba wszyscy dokładnie wiecie,
Że ksiądz jest bogiem dla nas na świecie.
Gdy ksiądz nas bezszta - zdejmijmy czapki
I pocałujmy go grzecznie w łapki.

GŁOS Z GALERII:

Oj patronie różańcowy - nie mów dalej, dosyć tego,
Ja myślałem tak naprawdę, że nam powiesz coś mądrego.

JASIOŃKOWSKI:

Poruszyć też trzeba dziś Kongres Słowiański,
Bo nie wiem cenzorze, czy to projekt panski?
Nie wiem, której strony trzymać się należy,
A tu czas się zbliża i jak strumyk bieży.

ŚWIETLIK:

Nie chcę mieć z Słowiańskim Zjazdem ambarasu
Zas na dyskusję - nie mamy już czasu.
Związek rezolucję wydał uroczystą,
By Kongres Słowiański oddać komunistom.

KUCHARSKI:

Coż to? Czy nie będzie zgody między nami?
Czyliż nie jesteście również Słowianami?
Zdanie - jak wiadomo - jest przecieź ogólne,
Że dążenia Słowian powinny być wspólne.

ROZMAREK:

Do wspólnej pracy zawszem gotowy,
By zaprowadzić porządek nowy,
Lecz ja mam własną wytkniętą drogę,
Z komunistami działać nie mogę.

GŁOS Z GALERII:

Pan Rozmarek cierpi na ostre ataki,
Gdy z nim chce pracować komunista jaki.

ŚWIETLIK:

Wiem, że się do syta każdy z was nagadał,
Więc sprawy słowiańskiej nie będę dziś badał.
Elorąc na wzgląd wasze ogólne życzenie,
Ogłaszam naszego Zjazdu odroczenie.
Pamiętajcie o tem, że w miesiącu maju
Będzie nam tu razem lepiej niżli w rajju.
Nasze polityczne narodowe cele
Omowimy znowu na Kongresie smiele,
Niechaj nasza niwa nie leży odłogiem,
A teraz do domu jedzcie z Panem Bogiem.

Wola nie nie zgodzalem z sanacji rzadom,
Bo nie plynal on z chlopaki robotniczym przedem.
Lecz ogrozegam, gdyby rzad objaly endeki,
Stokroc gorzej bylyby Polakom na wieki.
To, co wam powiadzialam - jesto prawda swieta,
Kto myslil o przyzwalosci - niech o tam pamietaj:
Polscy na wychodztwie wtenozas sie niezasz,
Lecil polski rzad zarwie z polityka klasz.

GEORGE GALERIE:
Ten delegat - panie swiaty - kiazal endakom sadza w pizty.
GROMKOWSKI:

Gdy spraszaliscie sie kalesz woli,
Taka odpowiedz miie bardzo boli.
Wie profanizacja - gdy body slysz,
Was ludzi uwolnizak slyszas i slyszas.
Waszka tyba waszay dokladnie wiazis,
Ze kalesz jest szlam dla nas na swiecie.
Gdy kalesz nas osadz - zabijaj czepki
I posiedzaj do brzochnie wazki.

GEORGE GALERIE:
Oj panie kalamowy - nie low daj, dosyc tego,
Ja wykastem tak naprawde, ze nam powiesz cos miedrego.
JASIGOROWSKI:

Poruszylem ten sprzecz dala Kongres Skowianski,
Bo nie wiem cenzorze, czy to projekc parskis?
Nie wiem, ktorej strony trzymas sie kalesz,
A ty czas sie szliza i jak szliza biez.

SWIETLIK:
Nie chce miec z Skowianskim zjednem amparan
Zas na gwiazdke - nie mamy juz czasu.
Zwiazek - szluzie wydal rozczysc,
By Kongres Skowianski odbas komunistom.

KUCHARSKI:
Cot tak czy nie bieznie szody miedz namia,
Gdylic nie giazescie rowniez Skowianski?
Zasnie jak wiadom - jest pizdziej ogoina,
Ze dzienia Skowian powinne byc waznie.

Do waznych przykazanem rowowy,
By szkodzic gorzadem rowy.
Lecz ja nie wiaz w knizne droze,
Z komunistami dajalam nie more.

GEORGE GALERIE:
Pan Rozmarzek szepel na szale szaki,
Gdy z nim chce przowoz komuniste szaki.
SWIETLIK:

Wiem, ze sie do swia kalesz z was nadajal,
Wiec sprawy szluzanski nie biez dala badal.
Szlug na wazjed wazne ogoina wazenie,
Ogiazam naszego zjednem szluzenie.
Pamietajcie o tem, ze w miezlamu maju
Biedz nam to razem szlugel szluz w raju.
Nasze polityczne narodowe dale,
Omowiny szlow na kongresie szluzie,
Niechaj nasza nina nie szlug odlogiem,
A szlug do domu szlugie z Panem Bogiem.

DIABLICA WRACA DO KLERU

PRAŁAT KOCHANSKI:

Piękna Diablico, drogi klejncie,
Dla twoj miłosci wydałbym krocie
I odwołałbym wszystkie zaklęcia,
Jeżeli wrocisz w moje objęcia.

Wiesz, że kapłani ciebie stworzyli,
By parafianie w bojazni żyli
I nam do śmierci z wielką ochotą
Za wjazd do nieba znosili złoto.

Przslizną jesteś, niczem Madonna
Bo nie masz rogów ani ogona,
Bardzo cię proszę, pozostan zębna,
Przyjemność będziesz miała niejed-

DIABLICA:

Czegoż się tobie zachciewa pało?
Bab różancowych jeszcze masz mało?
Czyś nie powinien księże prałacie
Pozostac lepiej przy celibacie?

Lecz skoro ludek Królowej Piekła
Hęi się, chociaż, mie. jestem wsciekła
Coż ja mam robić? A więc z ukłónem
Proszę cię, wez mnie znów na ambonę.

I strasz Diablicą tego, kto głupi,
Tego, co wesoł, gdy go ksiądz łupi.
Dalej ogłupiaj pobożny ludek,
Który w ciemności siedzi jak dudek.

na

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

DIABLICA wraca napowrót do księży. W sposób powyższy żegna się ze swoimi czytelnikami, z posrod których bardzo wielu ją pokochało z powodu jej zamilowania do prawdy. Jej miejsce zajmie: SATYRYK.

DIABLICZKI

PRĄT KOCHANSKI

Coś się tobie zachciało pały?
Bóg, tożancowych jeszcze masz mały?
Czy nie powiesz, kądże małaś?
Powiedz, jakiej przychodząś?

Płaka Diablico, drogi kłopotcie,
Dla twoj kłopot wydalym krocie
I obwołajym wszystkim zakłacie,
Lekaj wrocisz w moje ajtole.

Leoz akero Indek Królowej Płakia
Ej, się, choćas ma, jestem wstakia
Coś ja mam robić? A więc z ukłonom
Przez cie, wem, miła znów na emone.

Wiesz, że kapłani odepie stworzyl
By parali nie w potajni byli
I nam do emaci z wiekie emote
Na wjazd do niela anozni kłose.

I strasz Diablico, czy, kto giupl,
Tego, co wesol, gdy go kądże łupl,
Dajaj ogłndaj, podobny Indek,
Przyjemne będziez miła niżej-łupl w ciemności słodzi jak dudak.

Prasizna jestes, niżem, Kłonna
Ho maż rogow ant ogop,
Bardzo się prosze, poszetan zanna,
Przyjemne będziez miła niżej-łupl w ciemności słodzi jak dudak.

XXXXXXXXXXXX

DIABLICA wraca napowrót do kłajety. W sposób powyszaj żegnaj się za
za swolmi czystelnikami, z postoj, ktoroy, bardzo wierz, że pokochalo
z powodu, jej, zastawiania, do, piwog, tej, miejsce, kajmja, S-TYRYK.

GAWEL i PAWEL

OPOWIADANIA NASZYCH WIARUSÓW

GAWEL: A nie mówiłem ci Pawle, że ludzie przekonani postępowych powinni czemprowadzej połączyć się i stworzyć silny blok, bo inaczej fale klerykalizmu zaleją całe wychodźstwo polskie, bez względu na przekonania polityczne. Kler rzymski zabiera się naprawdę po mistrzowski do wciągnięcia całej Polonii amerykańskiej pod swoje wpływy. Jednym z najpoważniejszych manewrów jest sprowadzenie kardynała Hlonda na wizytę do Stanów Zjednoczonych. Sprowadzeniem zajmuje się jeden z najlepszych byznesistów kościelnych, a mianowicie O. Justyn.

PAWEL: A może przyjeżdża on do Ameryki w jakiejś specjalnej misji lub też zamierza pozostać w Stanach Zjednoczonych aż do zakończenia wojny?

Gawel: Ani jedno - ani drugie. List kardynała Hlonda, wysłany do O. Justyna, został umieszczony w prasie polsko-amerykańskiej. Z treści listu tego wynika, że wizyta jego będzie wykorzystana w celu urządzania manifestacyjnych uroczystości po kościołach. Kardynał Hlond wyraźnie zaznacza, że nie został on tu wysłany przez żadną organizację, ani kościelną, ani świecką i pobyt jego w Ameryce ma potrwać zaledwie kilka tygodni.

PAWEL: To znaczy tak długo, ile czasu mu zajmie objazd po wszystkich większych osadach polskich.

GAWEL: Prawdę powiedziałaś, Pawle. Ojciec Justyn jest doskonałym byznesistą kościelnym. On wie, co trzeba urządzać i w jaki sposób zabrac się do roboty, aby z wychodźstwa polskiego ściągnąć jak najwięcej dolarek. Sprowadzenie tu kardynała Hlonda jest wspaniałą imprezą do robienia pieniędzy. Kler rzymski przedstawiać będzie prymasa Hlonda za wygnanca i za największego męczennika za sprawę polską. Kler umie grać doskonale na nerwach naiwnych i jak baby rożancowe rozbeczą się, to niejedna dziecku ubranka nie kupi, ale dolarki przyniesie na plebanie i złoży je dla rzekomego męczennika.

PAWEŁ: O ile mi wiadomo, kard. Hlond nie jest żadnym wygnańcem, bo go nikt z Polski nie wyganiał. Wyjechał ze swoimi księżmi dobrowolnie z Polski do Rzymu wtenczas, gdy zauważył, że Niemcy do granic Polski się zbliżają. Pasterz sobie wyjechał a owce zostawił. Wielki bohater coś w rodzaju Rydza Smigłego. A bajeczki o męczeństwie zakrawają wprost na ironię. Chciałbym być takim męczennikiem, jakim jest kard. Hlond. W Rzymie byłby dotąd siedział, gdyby Mussolini nie był zażądał wynoszenia się, a teraz we francuskim cudownym miejscu Lourdes powodzi mu się jeszcze lepiej. Nie może użalać się na brak dobrobytu, skoro stac go na wyjazd aeroplanem na krótką wizytę do Ameryki, i skoro dla towarzysztwa zabiera ze sobą jeszcze kilku księży. Który z Polaków amerykańskich mógłby sobie pozwolić na tak kosztowną wycieczkę powietrzną z jednej półkuli na drugą?

GAWEL: Wygodne życie - to już należy do jego spraw osobistych. Mnie ogromnie zdziwiło to, że jeden z dzienników polsko-amerykańskich, zaliczający się do postępowych, ogłaszając przyjazd kard. Hlonda z wielką radością, wyraził się, że prymas Hlond będzie tu reprezentować Polskę.

PAWEŁ: Ja myślę, że Polskę reprezentować może tylko sam Prezydent względnie premier rządu polskiego, gen. Sikorski. Z jakiej racji mają Polskę reprezentować dygnitarze rzymscy? Czy Polska jest dalej uważana za niewolnicę dyktatora watykańskiego? Przykro mi naprawdę, że nawet prasa tak zwana postępową bawi się w czołobitność wobec kleru rzymskiego.

GAWEL: I mnie bardzo przykro, że niektórzy rzekomi postępowcy stoją na stanowisku, jakoby należało pozostawić naród polski nadal pod wpływem i jarzmem kleru rzymskiego, skoro kardynała uznają za przedstawiciela Polski i w dodatku za wielkiego patriotę go uważają.

(PAWEŁ)
Wmy znamy ten jego patriotyzm i długo nam pozostanie w pamięci. Gdy Hitler zaczął wygnać Polskę i cały naród zabrał się na gwałt do zbierania pieniędzy na lepsze uzbrojenie armii polskiej - prymas Hlond postąpił bardzo brzydko. Za pieniądze, zebrane na obronę kraju po kościołach, kupował dla armii polskiej ołtarzyki na kołkach. A Hitler kpił sobie z tej roboty, dla niego bardzo korzystnej i cieszył się, że armia polska dostanie porządne łanie, jeżeli zamiast czołgow i aeroplanów będzie miała ołtarzyki na kołkach. I coż te ołtarzyki Polsce pomogły?

GAWEL: Pomogły tyle, co pomogą medaliki Ojca Justyna żołnierzom amerykańskim. Obydwaj są byznesistami kościelnymi i nic dziwnego, że są dobrymi przyjaciółmi. Wszyscy dobrzy patrioci dotąd jeszcze piętnują brak patriotyzmu prymasa Hlonda, bo armia polska byłaby się o wiele dłużej broniła, gdyby pieniądze, wyrzucone na ołtarzyki, oddane były na lepsze uzbrojenie żołnierzy.

PAWEŁ: A może tutaj w Ameryce usłyszysz on kilka słów prawdy?

GAWEL: Niema widoków. Jakżeż mógłby się ktoś ośmielić na interpelację, skoro prasa polska ust nie otworzy a jeden z dzienników nazywa reprezentantem Polaki tego dygnitarza rzymskiego, który w ołtarzyki uzbrajał armię polską przeciw Niemcom. Prasa klerykałna przedstawi nam prymasa Hlonda jakby naszego wodza, a może nawet zbawiciela, zaś prasa, nibyto postępową jeszcze jej sekunduje, i jak

można spodziewać się uświadomienia wychodźstwa? Postępowcy spoczywają w letargu, a reakcjonisci pracują z całej pary. To samo dzieje się w Anglii, gdzie obecnie znajduje się najwięcej elity polskiej. W Londynie powstał już nawet wspólny blok, założony przez liderów partyj reakcyjnych, pod nazwą: Komitet Zagraniczny Obozu Narodowego." (Z.O.N.) Do obozu tego należą członkowie Stronnictwa Narodowego, tj. endecy, ONR. i Falangi. Można powiedzieć, że został zorganizowany oboz klerykalny, endecko-faszystowski.

PAWEŁ: W jakim celu zorganizowano ten obóz? Dziwnie to wygląda, aby na wychodźstwie tymczasowym tworzyć obozy partyjne, zamiast pomagać sobie na wygnaniu wzajemnie.

GAWEL: Liderom partyj reakcyjnych nie podoba się, że do Polskiej Rady Narodowej weszli reprezentanci Stronnictwa Ludowego i Partii Socjalistycznej, i że premier Sikorski przychodzi po rozum do głowy i dla świętej zgody wciąga do gabinetu swego również reprezentantów tak zwanej lewicy. Liderzy partyj reakcyjnych łączą się w tym celu, aby tem silniejszy wpływ wywierac na sfery rządowe dla skierowania polityki rządu na tory programu tego obozu, bo wtenczas reakcjonistom łatwiej będzie dorwać się do steru rządu powojennego. Tak przedstawiają się ich plany,

PAWEŁ: A więc rząd polski spotyka się z opozycją nie tylko ze strony zwolenników sanacji ale również ze strony grupy endecko-faszystowskiej.

GAWEL: Pomiędzy jedną i drugą opozycją jest pewna różnica. Sanatorzy krytykują pociągnięcia obecnego rządu podobnie, jak dawniej ludowcy i socjaliści krytykowali pociągnięcia rządu sanacyjnego.

PAWEŁ: Ale sanatorzy wysyłali swoich opozycjonistów do Brześcia i do Berezy, a rząd obecny nie może może wyklatać tego samego figla sanatorom.

Gawel: Słuszna uwaga. Chodziło mi głównie o zaznaczenie, że obóz endecko-faszystowski trzyma się innej taktyki i na razie powstrzymuje się z krytyką. Oboz ten hawi się w doradcę czynników rządowych i w łagodny sposób omawia pociągnięcia rządu. Jestto taktyka niebezpieczna, bo obłudna.

PAWEŁ: Przyznaję, że obozu tego lekceważyć nie można, bo emdeków i polskich faszystów mamy teraz w Anglii do licha.

GAWEL: To prawda. Wydają oni w Londynie nawet swoje własne czasopismo pod nazwą: "Jutro Polski", które jest organem wybitnego endeka prof. Stanisława Grabskiego, tego samego Grabskiego, który konkerdat z Watykanem przeprowadził i pracował nie dla dobra Polski, ale dla dobra 15,000 księży, pasożytujących na ciele narodu polskiego. W tym organie emdeków pojawił się artykuł prof. Komarnickiego, który dowodzi, że przyszła konstytucja Polski powinna być demokratyczna. Endecy wdziali na siebie płaszcz demokratyczny. (c.i.)

PAWEŁ: Nigdy nie słyszałem, żeby endecy byli zwolennikami demokra-

GAWEL: I dotąd nie są nimi. Hasła demokratyczne używane są przez

można spodziewać się nawrócenia wychodźstwa? Postępowy spoczywa-
je w lesie, a reakcyjność przynajmniej z całej partii. To samo dzieje
się w Anglii, gdzie obecnie znajdują się najwięcej silny polskiej.
W Londynie powstał już nawet wspólny blok zaciężny przez liderów
partii reakcyjnych, pod nazwą: Komitet Zagrożony Obóz Narodowy.
(S.G.W.) Do obozu tego należą: Katarzyna Kowalska, Włodzisław Włodarczyk,
i inni. Wobec tego powstanie do niego przynajmniej jeden zaciężny
obóz kierowany przez Katarzynę Kowalską.

PAWEŁ: W jakim celu zorganizowano ten obóz? Działanie to wygląda,
sby na wychodźstwie tymczasowym stworzyć obóz partyjny, zamiast poma-
gać sobie na wygnaniu wstępnym.

GAWEL: Liderom partii reakcyjnych nie podoba się, że do Polakiej
Rady Narodowej wszedł reprezentant Stronnictwa Ludowego i Partii
Socjalistycznej, i że premier Sikorski przystąpił do rozmów do go-
ści i dla siebie zdobył miejsce na gabinetnym stołku. Reakcyjny represen-
tantów tak znacznej lewicy. Liderzy partii reakcyjnych chcą się w
tym celu, sby tam osiągnąć wpływ większy niż siły rządowe dla
skierowania polityki rządu na party program tego obozu, do własnego
reakcyjnego kierunku. Wobec tego powstanie ten obóz, sby stał się
tak przedstawiając się do partii.

PAWEŁ: A więc rząd polski spotyka się z opozycją nie tylko ze
strony zwolenników samoci, ale również ze strony grupy endsko-le-
szystowskiej.

GAWEL: Pomimo tego i drugie opozycje jest pewna różnica. Sama
lewa krytyka polityczna obecnego rządu podobnie, jak dawniej
Londynu i socjalistycznej partii, przedstawia rządu samoci.

PAWEŁ: Ale samociszy wywołali swoich opozycjonistów do przesady
i do Heresy, a rząd obecny nie może wykluczyć tego samego. Jaka
samostronność.

Gawel: Siwna uwaga. Chodziło mi głównie o zaznaczenie, że obóz
endsko-leaszystowski różni się inną taktyką i na razie powstrzy-
muje się z krytyką. Obóz ten bawi się w borbę z dwiema rządo-
wymi i w zgodny sposób dąży do podważenia rządu, który taktyka
niebezpieczna, do oburzenia.

PAWEŁ: Przynajmniej, że obóz tego lekceważy nie można, bo endków
i polskich leaszystów mamy teraz w Anglii do licha.

GAWEL: To prawda. Wydaje się, że w Londynie nawet swoje własne orga-
nizacje pod nazwą: "Lewo Polaki", które jest organem wydawnym en-
deks prof. Stanisława Grabskiego, tego samego Grabskiego, który kon-
kordat z Włochami przeprowadził i pracował nie dla dobra Polakii,
ale dla dobra 15,000 księży; pasywny, który nie wiele narodzi polakii.
Gdy w tym organie endków pojawiła się artykół prof. Komarnickiego,
który dowodzi, że przysięga konspiracyjna Polakii powinna być
tytułem, sby wcielił na siebie planów demokratycznych.

PAWEŁ: Nigdy nie słyszałem, sby endcy byli zwolennikami demokra-

GAWEL: I dotąd nie są. Właśnie demokrację uważają za przes-

endeków tylko za przynętę, dla pozyskania jak najwięcej ludzi naiwnych na swoją stronę. Manewr ten nie udał się. Szydło wyszło z worka. W tym samym piśmie wyrwał się prof. Komarnicki, że w Polsce należałoby się zaprowadzić monarchię. A więc w jednej chwili hasło o konstytucji demokratycznej dostało w łeb. Endekom zachciewa się korony królewskiej.

PAWEŁ: Nigdybym nie myślał, żeby polscy liderzy partyjni swoje przywiązanie do systemu monarchistycznego wyjawiali wtenczas, gdy wszystkie państwa alankie, z którymi Polska jest związana, głoszą hasła demokratyczne. Tacy liderzy wstyd nam przynoszą i Polsce szkodę wyrządzają. I znow wychodzą na jaw skutki wpływów klerykalnych, gdyż głównie kler rzymski uprawia propagandę w kierunku zaprowadzenia monarchii w Polsce.

GAWEL: Dziwna rzecz, że ani jeden z tych wielkich polityków, czy to sanacyjnych, czy endeckich, czy faszystowskich, ani słówkiem nie wspomni o tem, co po wojnie uczynić należy, aby chłop i robotnik miał równe prawa w Polsce z inteligentami i aby ludzie pracy ^{nie} ~~nie~~ ^{byli} lekceważeni i krzywdzeni.

PAWEŁ: Ci panowie tylko o sobie myślą. Ale ja myślę, że po wojnie lud polski nie będzie już odgrywać roli pokornych, strzyżonych baranków.

GAWEL: I ja się tego spodziewam.

. . . . . xxxxxxxxxxxxxxxx. . . . .

NIECH ŻYJE NAM OŚWIATA.

Niech żyje nam oświata,
Sztandary niech jej lśnią,
Z nią naszą wyzwolenie,
I przyszłość nasza z nią
Niech żyje, niech się zjawi
Jako największy cud,
Z nią zwalczy stare biedy
Ciemnotą bity lud.

Niech żyje nam oświata,
Z ciemnoty niechaj drwi,
Dość zdarto naszej skóry
I dość wypito krwi.
Ona nas uszlachetni,
Największy światła dziw,
My od dziś pot obrócim
Na żywność braci niw.

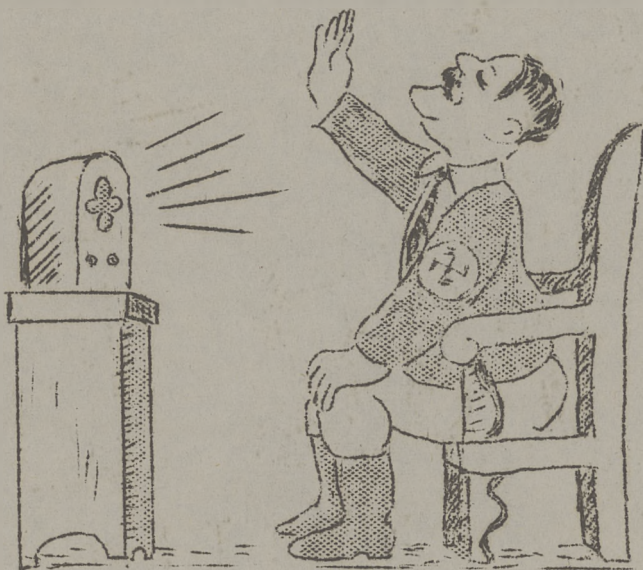
Ciemnota oraz kłamstwo
Kroluje, gdzie są kpy,
Gdy ludy szły po szczęście,
To myśmy lali ży.
Jedni czerpali wiedzę,
Oswiatę z życia szkół
Innych znow Rzym-ciemnota
W kajdany swoje kuł.

Niech droga nam oświata
Na każdy wkracza próg,
Nie chcemy imion karłów,
Nie chcemy imion sług.
Na duchu zamotaną
Przerwiemy wstrętą nię
I my się cieszyć chcemy,
Wolnymi chcemy byc.

Zdrajcami nie będziemy
Bo dla nas jestto gnoj,
Ssałismy z piersi matek
Dla Polski nasz trud - znój.
Oswiata nam otworzy
Jak wolnym ludom drzwi,
Nie damy bałwochwalcom
Mamony naszej krwi.

Niech żyje nam oświata,
Dość już ciemnoty złud,
Wstawajcie drodzy bracia,
Sięgajcie po jej cud.
I dążmy do tych małych
Wesołych szczęścia dni,
Niech żyje nam oświata,
Niech swoim pięknem lśni.

HITLER ZACHWYCA SIĘ

WIADOMOŚCIAMI, NADAWANYMI PRZEZ
ROZGŁOŚNIE BERLINSKA.

Cały świat cieszy się, że nastąpi prawdziwy raj na ziemi, jak tylko Hitler odniesie zwycięstwo i pokona narody demokratyczne. A zwycięstwo jest pewne, bo Pan Bóg zawsze tylko z Niemcami trzyma.

Naród niemiecki przyszedł do przekonania, że nigdy jeszcze nie było na świecie tak zdolnego wodza jakim jest Hitler. Okazuje się, że taki jest najlepszy wódz, który z kaprała awansuje wprost na generała.

Hitler jest najlepszym strategiem na świecie. Przeniósł się z główną kwaterą na wschód i w ten sposób spłatał Anglikom figla. Wojska angielskie nie mają po co urządzać teraz ofensywy na Berlin skoro tam Hitlera niema.

Hitler tylko z miłości do narodu rosyjskiego nie zajął Moskwy i Leningradu, aby naród rosyjski mógł przekonać się, jak dobre oraz szlachetne posiada on serce i jak serdecznym jest on przyjacielem wszystkich Słowian.

ODWOŁAŁ.

Panie - ryknął, postępowiec do jednego z uchodźców - robisz w Ameryce tylko zamieszanie. Zaprawdę nie jesteś wart, ażeby cię piekło pochłonęło.

To obeięga - krzyknął uchodźca - Niech pan ją odwoła.

A postępowiec na to: Zgoda, odwołam. Jesteś wart, aby cię piekło pochłonęło.

LEKARZ ODGAŁ.

Lekarz: Pani będzie łaskawa pokazać mi przedewszystkim język.

Mąż: A widzisz, jak to doktor od razu poznał, gdzie u ciebie jest główna przyczyna wszystkiego złego

PO CO PŁACIĆ.

Pewien sknera poszedł do lekarza po poradę lekarską.

-Co pan pija? zapytał lekarz.

-Przeważnie piwo.

-Jak dużo?

-Kilka flaszek dziennie.

-A pali pan?

- Tak.

-A jak tak ze spaniem?

-Często przychodzę do domu bardzo późno.

- Trzeba porzucić picie i palenie. Spac musi pan przynajmniej 8 godzin dziennie.

Usłyszawszy to wziął sknera kapelusza do ręki i skierował się w milczeniu ku drzwiom.

Zdziwiony lekarz pobiegł za nim i zawołał: Za poradę należy mi się zapłata.

-Nie przyjmuję takiej porady - odrzekł sknera i zeszedł po schodach.

WAŻNY POWÓD.

Czy Mussolini chciałby być w skórze Hitlera,

Nie, nigdy.

Zapewnie ze strachu.

Ja nie myślę.

A więc dlaczego?

Bo skóra Hitlera byłaby dla Mussoliniego za ciasną.

...nie - tykni postępowac do
...nego z nichow - rofiaz w
...wycę bykz kamiesznie. Zęprw
...nie jestes wart, aby się pie-
...nie postępowac.
...to obiza - krzykni nichow -
...Nioch pan ja odwala.
...A postępowac na to: Zgodz, ob-
...woim. Jesteś wart, aby się płamio
...postępowac.

LEKARZ ODGADU.

...niekto twierdzi, że lekarz po-
...kazuje mi przedewszystkim język.
...Mój: Widział, jak to doktor
...od razu poznał, gdzie w ciele jest
...główna przyczyna wszystkich jego
...niekto twierdzi.

...Rozumiesz, że lekarz po-
...nie po prostu lekarz.
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

ZACHWYCAJĄCE
ZACHWYLER

WIADOMOŚCIAMI, NADANAMI PRZEZ
...ROZKAZEM NIEKIM
...Cały świat dzisiaj, aby się nie-
...of prowadzą, jak mawiali, że
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz
...niekto twierdzi, że lekarz

PIEŚŃ DZIADOWSKA

Jakżeż mi przykro, mój Ty Boże Mocny,
Że Poniedziałek minął Wielkanocny.
Bośmy wypili w Śmigus przez czas krótki - trzy flaszki wódki.

Ludzie pobożni lubią w Święta z dziadem
Wypić na głódno kwartę przed obiadem
A później wódka po dobrym obiedzie - wciąż w gardło jedzie.

Za katolików, co dziada starego
Przyjmia we święta do stołu swojego,
Zmawiam z wdzięczności cztery Ojczy Nasze - i trzy Zrowasie. ^(d)

Moja modlitwa - kochany mój Boże,
Katolikowi każdemu pomoże,
Gdyż lekką śmiercią umrze, - niech to biesi - bo się powiesi.

Księża w Wielkanoc dobry byznes robią,
Jajka poświęca - potem wino żłobią,
Za poświęcenie każdy na pamiątkę - da księdzu piątkę.

Każdy w pamięci ma słowa Justyna,
On od miesiąca ludziom przypomina,
Aby katolik miał święcone jajka - to żadna bajka.

Kler Justynowi zawdzięcza zbyt wiele,
On księży uczy, jak trzeba w kościele
Byznes prowadzić - ażeby cymbały - pieniądze dawały.

Wielebny Justyn posiada dar boży,
Umie naiwnych wciągnąć do obroży,
Potrafi również słodziutkimi słowy - zawracać głowy.

Niejeden człowiek ze skąpstwa aż modry,
Lecz dla księżego worka nader szczodry,
Głupcy na świecie - jak księża dowodzą - sami się rodzą.

Lecz kiedy skąpca dziad o pomoc prosi,
Wtenczas niejeden z złości się unosi,
Mnie biedakowi - zdarza się wypadek - pokaże zadek.

To samo robią księża gospodynie,
Bo one mają na myśli jedynie,
Aby je proboszcz sciskał z całej mocy - we dnie i w nocy.

Chcesz żyć w dostatku na świecie kochanym,
Wtenczas o radzę: Pozostan kapłanem,
Gdyż księdzu znoszą - czy młody, czy stary - ludzie dolary.

Ksiądz jednak nigdy nie zważa na dziada,
Bo on z biedakiem niezbyt chętnie gada,
Woli, gdy dziewczę młode go odwiedzi - wnet po spowiedzi.

P I E Ś Ń DZIAŁOWSKA

Jakże mi przykro, mój Ty Boże Moony,
że poniedziałek minął Wielkanocny,
Bożny wypili w świątę przez czas krótki - trzy kłaski wódki.

Indziej podobni ludzi w świątę z dziećmi
Wypić na świątę kwarcę przed obiadem
A później wódka po dobrym obiedzie - wciągnąć w garbie jedzie.

Za katolików, co dzieła szarego
Przyjmują we świątę do stołu swego,
Zmianiam z wdzięcznością cztery Ojciec Nasze - i trzy Zławsze.

Moja modlitwa - Kochany mój Boże,
Katolikowi każdemu pomoż,
Gdyż i także w świątę, niech to biele - bo się powiesi!

Każda w Wielkanoc dobry byznes robie,
Jaka powiesić - potem wino świątę,
Za powieszenie, każdy na powiesić - za każdym pić.

Każdy w pamięci ma słowa Justyna,
On od młodości ludziom przypominie,
Aby katolik miał świętą Jankę - to żadna bajka.

Kier Justynowi zawdzięczać być wiele,
On katolik nowy, jak przed w kościele
Byznes prowadzić - wtedy ewangelizacja - bliźniemu dawaj.

Wielki Justyn postać był boży,
Uciekał przed wojną do obczyzny,
Potrafił powiesić świątami słowy - zawieszając głowy.

Niejedno człowiek za krzyżem się modrzy,
Lecz dla każdego worku nader szkodliwy,
Głupcy nie wiedzą - jak katolika dowodzić - sami się rozbija.

Lecz kiedy świątę dają o pomoc prosi,
Wówczas niejedną z ręki się ugnosi,
Ninie świątę - zabiera się wypaść - pokazać szkielet.

To samo ręką katolika koczowniczo,
Bo one mają na myśli jedyną,
Aby je przetrwać świątę z całej duszy - we dniu i w nocy.

Cóżes być w dostatek na święcie Kołomyj,
Wówczas ci każda przepadła kapłanem,
Gdyż katolika znasz - czy młody, czy stary - indziej dołary.

Każde jednak nigdy nie zwania na świątę,
Bo on z biedakami niech się chwytają świątę,
Woli, gdy świętą świątę go odchodził - wstąpił po powiesi!

GODZINA RÓŻAŃCOWA

MILI SŁUCHACZE MNIE I BOGU ODDANI:

Na dzisiejszej Godzinie Różańcowej, jak zwykle, udzielać będę wyjaśnień na wszelkie zapytania, aby wam dać dowód, że prawdziwa wiedza istnieje tylko w naszym świętym Kościele Katolickim. A teraz przystępuję do odpowiadania na przesłane mi zapytania:

Genowefa C. stawia takie zapytanie: Chciałabym dowiedzieć się od Ojca Duchownego, dlaczego księża zalecają nam małżeństwo jako święty sakrament, a sami o tym sakramencie ani słyszeć nie chcą?

Ojciec Faustyn: Dziwne pytanie. Cóż wam owcom parafialnym nagle do głowy przychodzi? Chcielibyście, aby księża zajmowali się utrzymaniem rodziny i wychowaniem dzieci? A tego by nam jeszcze brakowało: Niech księża narodowi lub inni kapłani zajmują się wychowaniem dzieci, lecz my rzymscy księża chcemy używać tego świata bez kłopotów i bez zmartwień. Może chcielibyście, aby ksiądz rzymski słuchał reprimendy od swojej żony? Niema głupich. Papież Grzegorz VII, natchniony duchem świętym, zaprowadził dla nas celibat i dzięki temu żadna kobieta nie zmusi księdza rzymskiego do małżeństwa, choćby miał z nią cały tuzin dzieci. Takie przywileje słusznie nam się należą za utrapienie, jakie mamy z parafianami. Małżeństwo jest bardzo dobrym sakramentem - ale nie dla księży.

Władek R. pisze tak: Kardynał Hlond, donosząc O. Justynowi o projektowanym przyjeździe do Ameryki, przyznaje, że Opatrzność boska wyznaczyła mu inny charakter jego wizyty, gdyż Opatrzność sprawiła, że Polska leży zniszczona a Kościół Rzymski znosi największe męcen-

stwo. Chciałbym wiedzieć, dlaczego Opatrzność wszystkie nieszczęścia zsyła na Polskę i na Kościół w Polsce panujący?

Ojciec Faustyn: Mówiłem już nieraz, że Pan Bóg zsyła na nas nieszczęścia, aby się przekonać, czy nie tracimy wiary do jego Opatrzności. Nie czyni on tego z jakiegokolwiek nienawiści do nas, lecz tylko z miłości. A więc trzymajcie się naszej świętej wiary a będziecie szczęśliwymi do końca swego życia.

Weronika Z. Proszę Ojca wielbnego o informację, czy Polska po tej wojnie będzie znowu katolicką?

O. Faustyn: O tem wątpić nie trzeba. Duchowienstwo katolickie stoi na stanowisku, że gdyby Polska nie była katolicką, to lepiej niech ją Hitler zabierze. Wierzę mocno, że każdy dobry katolik popiera stanowisko duchowienstwa, dbające o wasze dobro. Wolnomysliciele i różni postępowcy gadają wciąż o wprowadzeniu demokracji w Polsce. Tegoby nam jeszcze brakowało. My nigdy do tego nie dopuscimy, bo nasz święty Kościół wrogo jest usposobiony do jakiegokolwiek systemu demokratycznego. Nie rozumiem, czego się tym niedowiarkom jeszcze zachciwa. Cały świat wie o tem, że Ojciec Święty z ogromnej miłości do narodu polskiego ofiarował Polakom niedawno nowego patrona, a mianowicie świętego Bobolę, i jeszcze im za mało. I jakież otrzymał za to wynagrodzenie? W kościołach zebrano na ten cel niespełna 3 miliony złotych. Czyż to nie wstyd. Polacy nie zdają sobie sprawy, że jeden milion dla papieża znaczy tyle, co mucha dla psa. I patrzcie mili słuchacze - demokracji zachciwa się niedowiarkom. Mam w Bogu nadzieję, że obecny rząd polski - o ile utrzyma się u władzy - nigdy do tego nie dopuści. Książę prałat Kaczynski, który premiera Sikorskiego ma pod swoją opieką i nawet do Ameryki z nim przyjechał, pokieruje polityką obecnego rządu w ten sposób, aby nasza Polska systemu demokratycznego nie wprowadziła, ho jej pod opieką duchowienstwa katolickiego będzie o wiele lepiej.

Józef Z. Chciałbym dowiedzieć się, dlaczego z Biblii nie zostały już dawno wykreslone takie legendy, w jakie żaden człowiek pełnoletni uwierzyć nie może? Czytamy tam na przykład, że wieloryb połknął Jonasza i trzymał go w brzuchu przez 3 dni i 3 noce, a ponieważ Jonasz w brzuchu ryby gorąco się modlił, więc Jehowa kazał rybie wyrzucić tego żydowskiego proroka na suchy ląd. Jestto śmieszna bajka, bo wieloryby mają bardzo wąskie przełyki i żaden wieloryb nie potrafiłby połknąć całego człowieka a następnie utrzymanie się przy życiu przez 3 dni we wodzie i to w brzuchu wieloryba jest taką niedorzecznością, że nawet mój 6-letni Stasiuś w tą bajeczkę nie wierzy.

O. Faustyn: Opowiadanie o Jonaszu przyjął Kościół Katolicki do skarbca swoich wierzeń tylko z tego powodu, aby posiadać nowy argument, że Pan Bóg potrafi robić cuda wprost niemożliwe. Jako dobry katolik powinienś wierzyć w to opowiadanie, głoszone przez kapłanów, chociażby nawet były dowody, że to wszystko jest nieprawdą. Główną jest rzeczą, abyscie trzymali się wiary świętej i mocno wierzyli w słowa waszego pasterza a czy on głosi prawdę, czy też nieprawdę, tego owce parafialne rozważać nie powinny. Święty nasz Kościół Katolicki nie wymaga od kapłanów, aby prawdę głosili, ale wymaga od nich, aby ten motłoch, we wierze świętej utrzymali. Zresztą po co wy czytacie Pismo Święte? Gdybyś go Jozefie nie czytał, nie byłoby ci ani na myśl przyszło takie zapytanie, oskażające naszą wiarę świętą.

Józef K. pisze tak: Zamierzam wystąpić z parafii, ponieważ nie podoba mi się to poniżenie. Ks. proboszcz uważa się za pasterza i wskutek tego parafianki uważane są za owce a my mężczyźni uważani jesteśmy za baranów jego owczarni. Dosyć mam tego poniżenia.

O. Faustyn: Nie wolno gniewać się na księdza, bo dla takich ludzi brama do nieba jest zamknięta. Jeżeli parafianin nazwany jest baranem, powinien być za to wdzięczny księdzu proboszczowi, bo to dla niego honor wielki. Pamiętajcie o tem, że gdy święty Jan chrzczył Pana Jezusa, dał mu na imię: Baranek Boży. Jeżeli Pan Jezus nie obraził się, dlaczegoż ty miałbyś się obrażać? Bądźcie dumni z tego, że was osoba duchowna mazywa po chrześcijańsku baranami. Wiecie dobrze o tem, że ksiądz odnosi się do swych parafian zawsze z prawdziwą miłością, bo przywiązanie i prawdziwa miłość do parafian, to wrodzona zaleta każdego księdza rzyńskiego.

Mateusz G. Dawniej papież rzucał klątwy na panujących, sprzeciwiających się głowie Kościoła. Dlaczego dziś papież nie rzuci klątwy na Hitlera i Mussoliniego, którzy tak strasznych dopuszczają się zbrodni i przeciw Kościołowi występują?

O. Faustyn: W czasach obecnych Kościół Katolicki nie rzuca już klątwy na nikogo, ponieważ ludzie przez tą przeklętą wiedzę i naukę przyszli już po rozum do głowy i klątwy nie boją się. Władze kościelne mają jednak inny bat na nieposłusznych katolików. Kościół nasz święty stosuje teraz inną karę, a mianowicie ekskomunikę, to znaczy wykreślenie z Kościoła Katolickiego. Jest to najstraszniejsza kara na świecie, bo wiecie sami, że kto do naszego świętego Kościoła Katolickiego nie należy, ten pod żadnym warunkiem do Królestwa Bożego dostać się nie może. Papież mógłby to uczynić, lecz jako zastępca Chrystusa jest on człowiekiem nader świątobliwym i nie chce wywoływać drugiej wojny na świecie, to znaczy wojny wyznaniowej. Nie ulega wątpliwości, że Hitler i Mussolini rozpoczęliby wojnę z papieżem i chcieliby zniszczyć święty Kościół Katolicki. Zwycięstwo odniosłby z całą pewnością Ojciec Święty, ponieważ mógłby wezwać na pomoc wszystkich Świętych, przez Kościół do nieba wysłanych, lecz papież ma bardzo dobre serce i nie chce z upartymi dyktatorami zacząć i do upokorzenia ich zmuszać.

Wincenty St. Dlaczego więlebny Ojciec, potępiając pijaństwo, wyzywa ludzi pijących od piosow, skoro papież, to po największej części z Piosy. Przecież papież obecny to też Pius.

O. Faustyn: Na rany boskie, co się tobie z tymi piosami w głowie pokręciło? Ja potępiam tylko polskich piosow a nie italijskich. Piosy, siedzące na stolicy św. Piotra upojeni są spiritusem niebieskim, czyli Duchem Świętym, a nie spiritusem, pochodzącym z rafinerii.

Klara D. zapytuje się, dlaczego księży utrzymują na polebaniach gospodynie i kucharki, skoro ich obowiązuje celibat? Dlaczego zamiast dziewcząt nie przyjmują mężczyzn na kucharzy?

O. Faustyn: Coż to za grzeszne pytanie? Czy ty myślisz kobieto, że wszyscy księży są zboczcencami że mężczyzn na plebanię sprowadzać będą? Jeżeli księży więcej lubią kobiety, niż mężczyzn, powód jest ten, że kobiety dbają więcej o dobro sługów bożych. A zresztą nie jest to wasz interes, że księży trzymają kobietki na plebaniach. Mamy zbyt dobre serca i dlatego bierzemy kobiety pod swoją opiekę.

Wszystko to jest...
Wszystko to jest...
Wszystko to jest...

O. Panu: Nie wolno...
O. Panu: Nie wolno...
O. Panu: Nie wolno...

Wszystko to jest...
Wszystko to jest...
Wszystko to jest...

O. Panu: Wszystko...
O. Panu: Wszystko...
O. Panu: Wszystko...

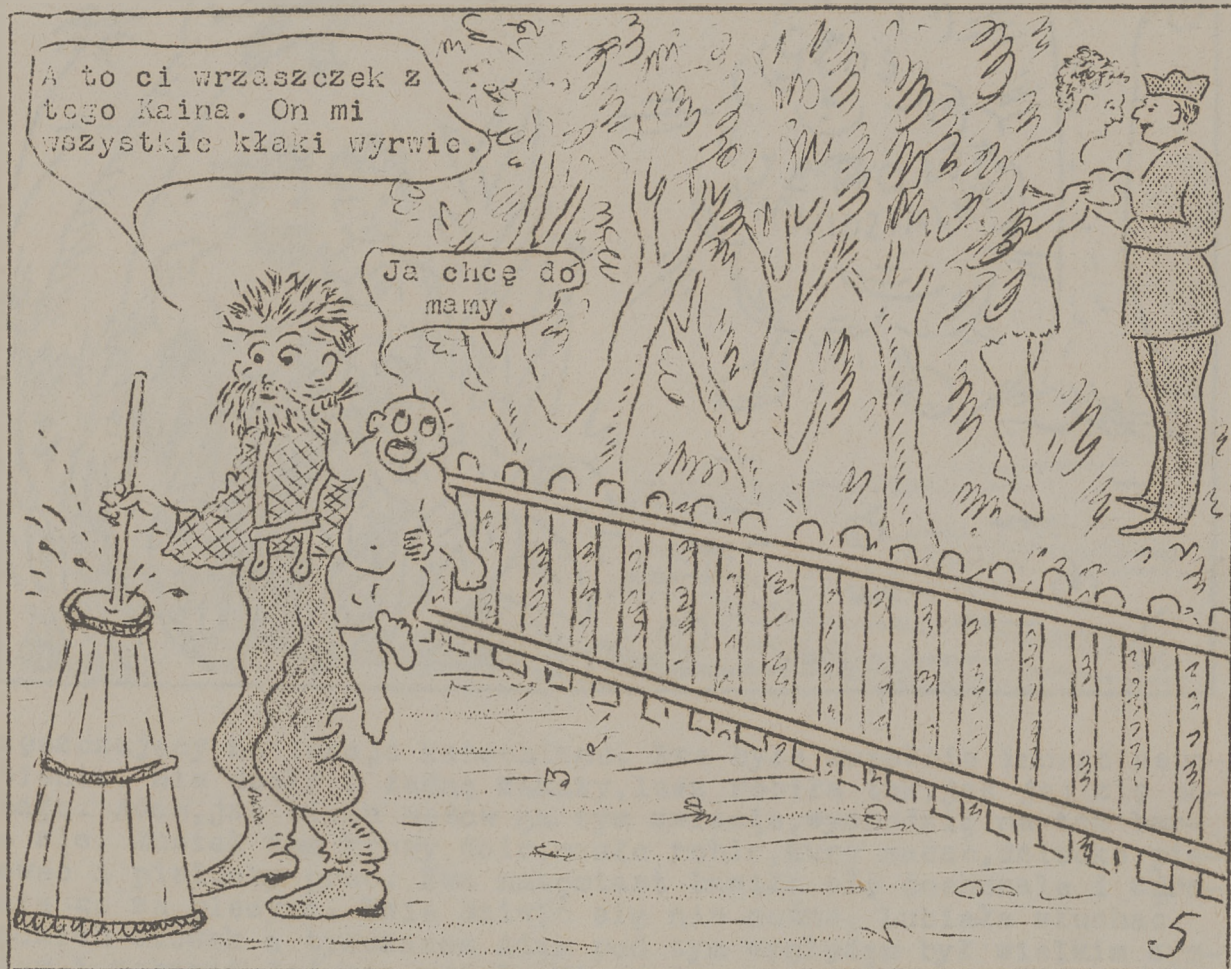
Wszystko to jest...
Wszystko to jest...
Wszystko to jest...

O. Panu: Nie wolno...
O. Panu: Nie wolno...
O. Panu: Nie wolno...

Klara D. wszystko...
Klara D. wszystko...
Klara D. wszystko...

O. Panu: Wszystko...
O. Panu: Wszystko...
O. Panu: Wszystko...

LEGENDY BIBLIJNE

Jak się Adam z Ewą w noc poślubną bawili, tego wam opowiadać nie będziemy. Każdy, kto przechodził utrapienie poslubnej nocy, może sobie wyobrazić, że Adam, liczący z pewnością setkę lat, narzekał zapewne przez cały dzień, że go w krzyżu boli i Ewą musiała go nacierać spirytusem. W każdym razie można im pozazdrościć, że wówczas nie było jeszcze księdza Bojnowskiego na świecie, bo ten byłby ich siarczysto zgromił, że łożą w biały dzień po ogrodzie bez koszuli i żyją ze sobą na wiare bez ślubu kościelnego.

Niewiadomo, jaką mielibysmy dziś legendę o stworzeniu kobiety, gdyby jakimś heretykowi nie ubzdurało się liczyć żebra kobiety. Widocznie nie przyszło mu nic przyjemniejszego na myśl. Kiedy wyszła na jaw, że mężczyźnie jednego żebra brakuje, wtenczas łatwo było zmyslic bajeczkę, jakoby z żebra tego kobieta stworzona została. Bajeczka ta jest jednak bardzo nieudatną, ponieważ kobieta ma ciało pulchne, a więc z kości pochodzić nie może.

Bardzo ciekawą jest również legenda o zakazie spożywania owocu z drzewa, zwanego drzewem wiadomości złego i dobrego, pod groźbą śmierci. Zakaz ten otrzymał Adam gdy Ewy jeszcze na świecie nie było. Z Adama był wielki tchorz. Obawiając się o swoje życie, owocu zakazanego ani się nie dotknął. Był on posłuszny, jak chłopak szkolny,

uczęszczający na lekcje katechizmu. Ewa była zupełnie innego usposobienia. Nie dbała o żadne zakazy, lecz robiła tak, jak jej się podobało. Adam, jak wielu mężów na tym świecie, wychodził na tem bardzo złe. Musiał sam krowy doić, masło robić, kury macać, dziecko piastować i pieluchy prać. Ewa natomiast bawiła się doskonale i zdradzała go za plecyma. Ewie dziwić się nie można. Lubiła słuchać słodkich słówek a tymczasem Adam pod tym względem był wielkim cymbałem i zabawić jej nie umiał. Nie można wymagać, aby kobieta przez całe życie się nudziła, bo każdy człowiek szuka w swym życiu jakiejś rozrywki.

Jeden ze satyryków podaje nam nader ciekawy opis, w jaki sposób Ewa nakłoniła Adama do spożywania owocu z drzewa zakazanego. Wyobraża on sobie skuszenie Adama w ten sposób:

Pewnego dnia, gdy jabłka były już dojrzałe, Ewa przyznała się Adamowi za ledwie tylko częściowo do swych tajnych schadzek i zwróciła się do niego z następującym opowiadaniem:

"Podczas mojego spaceru po ogrodzie rajskim miałam przyjemność spotkać już kilka razy nadzwyczaj przystojnego faceta, którego polubiłam, bo on bardzo grzecznie ze mną rozmawia. Przystojny ten człowiek opowiadał mi, że najlepsze jabłka w tym ogrodzie, rosną na drzewie wiadomości złego i dobrego i że ordynanas miejski, nie pozwalający na jedzenie tych jabłek, nie obowiązuje już więcej. Facet ten przedstawił mi się jako wikary z pobliskiej parafii i powiedział, że się nazywa "Szatan." (Zobacz rycinę 5.)

Adama zainteresowało to opowiadanie i od tego czasu zaczął się zajadać owocem z drzewa zakazanego. Był on bardzo zadowolony z tego, że żona jego zawarła przyjazn z wikarym i ani mu na myśl nie przyszło, że istnieć może taka rzecz na świecie, jak zdrada małżeńska.

Pomimo, że żyjemy w stuleciu wynalazków, to jednak mamy jeszcze dosyć dużo ludzi ograniczonych na umyśle, biorących na serio opowiadania biblijne, jakoby wąż skusił Ewę. Czy zdarzenie takie mogłoby być możliwe? Człowiek, który ma choć trochę w głowie oleju, nie będzie takiego opowiadania uważał za prawdziwe, bo przecież wąż człowieka nigdy skusić nie może. Gdyby autor tej legendy napisał, że koń skusił Ewę, twierdzenie takie możnaby o wiele prędzej uważać za prawdopodobne, bo koń umie wykrzywiac pyskiem w ten sposób, jakby się uśmiechał.

Adamowi zasmakował owoc zakazany do tego stopnia, że co roku zjadał się tymi jabłkami. Zaprowadził on sobie nawet sad pełny drzew, zaszczepionych szczepami, pochodzącymi z drzewa zakazanego. Na jakie kłopoty naraził się z tego powodu, dowiemy się z dalszych opowiadań biblijnych.

Z biegiem czasu Adam zapomniał o zakazie, wydanym przez Jehowę. Pewnego dnia jednak, gdy Adam spacerował sobie ze swoją zupełnie nagą Ewią po ogrodzie, trzymając pełną czapkę jabłek, zerwanych z drzewa zakazanego, usłyszał nagle jakiś silny męski głos istoty niewidzialnej, zbliżającej się do nich. Adam przeląkł się bardzo, bo oprócz siebie, nigdy jeszcze nie widział żadnego mężczyzny na świecie. Nie mając przy sobie rewolweru, ukrył się z żoną za krzakami, bo nigdy nie wiadomo, czy ktoś nie ma zamiaru dokonać napadu na parkę zakochanych, jak to w parkach chicagoskich bardzo często się zdarza.

Po chwili usłyszał Adam groźne zapytanie: "Adamie, gdzie jesteś?" Nie chcąc uchościć w obecności żony za jakiegos tchorza, Adam odpowiedział głośno: "Tu jestem". Ów duch niewidzialny - a był to podobno Jehowa - wezwał Adama i Ewę do siebie. Adam jednak zaprotestował i powiedział, że nie może wychodzić z poza krzaków, nie mając na sobie ubrania. Również nie można żądać, aby kobieta pokazywała

się na oczy komukolwiek bez koszuli. On jako mąż nie pozwolił na to, aby żona jego na takie upokorzenie była narażoną. (Zobacz ryc.6.)

Jehowa przyszedł do przekonania, że popełnił błąd, wzywając nagą parę małżeńską przed siebie. Odstąpił więc od swojego rozkazu, aby Adam i Ewa z poza krzaków wyłazili.

Adam spodziewał się, że w ten sposób cała sprawa zostanie załatwiona, ale bardzo się pomylił. Pomiędzy Jehową i Adamem przyszło wówczas nawet do nadzwyczaj poważnego starcia. Zdarzyło się to po raz pierwszy, bo dawniej, gdy Adam był starym kawalerem, ulegał on Jehowie na każdym kroku.

Jehowa zaczął besztać i przeklinać Adama i Ewę z powodu zajadania się jabłkami z drzewa zakazanego. Oboje małżonkowie, będąc w przekonaniu, że ordynans miejski już nie obowiązuje, zajadali owoc zakazany w dalszym ciągu, nie przywiązując do besztan Jehowy większej wagi. Przez dłuższą chwilę zakochana para słuchała tych przekleństw cierpliwie. Ale w końcu było im tego już za wiele. Zniecierpliwiony Adam powiedział Jehowie otwarcie, że on nigdy jeszcze nie sły-
szał, aby ktoś z powodu kilku jabłek takie awantury wyprawiał. Podczas tej awantury uczynił on Jehowie poważny zarzut, że ptaki ubrał w ładne pierze, zwierzęta we futerka, robactwo w skorupki a tymczasem od ludzi wymaga, aby nago po po świecie chodzili. Takie poniżenie człowieka nie jest na miejscu, bo dlaczego człowiek ma być gorzej traktowany od zwierzęcia i dlaczego przez całe życie ma być na wstyd narażany?

Jehowa prawdopodobnie przyznał, że zarzuty, stawiane mu przez Adama są słuszne, ponieważ nagle zniknął i już go nie było.

Z Pisma Świętego wynika, że Jehowa prowadził prawdopodobnie jakiś niewidzialny zakład krawiecki, ponieważ po chwili przyniósł on tak Adamowi, jako też Ewie płaszcze ze skórek. Jehowa miał jednak bardzo kiepskiego przykrawacza w swym zakładzie krawieckim. Przykrawacze w owych czasach prawdopodobnie nie posiadali jeszcze dostatecznego doświadczenia, gdyż futra, dostarczone przez Jehowę, leżały na nich tak niezgrabnie, że nawet małpy się z nich śmiały. Ewa zamierzała odesłać to futro Jehowie z powrotem, ale wówczas komunikacja pocztowa jeszcze nie istniała a wreszcie Adam pouczał swoją oburzoną żonę, że koniowi darowanemu do pysku się nie zagląda.

Na tem jeszcze nie skończyło się. Jehowa nie mógł tego przeboleć, że Adam wytykał mu błędy, popełnione przy stworzeniu człowieka. Nic dziwnego, bo żaden Pan Bog tego nie lubi, aby człowiek krytykował jego robotę, czy też działalność, bo każdy bog uchodzić chce wobec ludzi za istotę wszechwiedzącą.

Jakkolwiek Jehowa dostarczył Adamowi i Ewie długie futra dla ukrycia ich nagosci, (zobacz rycinę 7), to jednak nie mógł im tego darować, że nie okazują żadnej wdzięczności, ale jeszcze okoniem się stawiają, przeto postanowił wypędzić ich z raju.

I znow przyszło do nowego sporu. Adam upierał się, że Raj, w którym zamieszkuje - to jego "property", bo to, co mu Jehowa oddał jako darowiznę, powinno być jego własnością.

Adam jednak nie połapał się, że posiadłość ta nie jest na niego zahipotekowana i nie posiada też aktu darowizny, ani żadnego dokumentu, przed notariuszem podpisanego i zalegalizowanego. W takich wypadkach niema innej rady, jak tylko zabierać swoje manatki i wynosić się.

Niektorzy ludzie myślą, że za czasów Adama i Ewy państwa na świecie czasy błogosławione. W tym względzie wydalibysmy opinię zupełnie odmienną. Jak widzimy Jehowa był wówczas dyktatorem nieba i ziemi, skoro wyrzucał ludzi z ich posiadłości, bez wypowiedzenia. Dziś policja nie pozwoliłaby mu na to.

A N E G D O T K I

Pewien proboszcz we wsi podgorskiej żył z miejscowym arendarzem Szmulem w najlepszej zgodzie. Ta przyjaźń nie była jednak bezinteresowną, ponieważ Szmul musiał często przynosić na plebanie różne prezenty w postaci gęsi, kaczek lub kogutków, jakie gospodyni księdza z przyjemnością odbierała. Kiedy pewnego razu w czasie nieobecności gospodyni zjawił się na plebanii jego konfrater z sąsiedniej wsi, proboszcz zaprowadził swojego kolegę do pobliskiej karczmy, aby go uraczyć, choćby tylko kiełbasą. Podczas spożywania przekąski, proboszcz popisывał się zmyslnością swojego pieska. Między innymi bierze ze stołu kawałek kiełbasy, podaje psu i powiada:

- Masz tu od żyda.

Pies wytresowany, że nie wolno mu brać niczego "od żyda", odwrócił się, zawarczał i nie wziął kiełbasy do pyska, mimo, że oczy mu się aż zaświeciły od smakowitej przynęty.

Szmul, przyglądając się tym popisom, odezwał się: Ale czemu też ksiądz proboszcz nie nauczy tej samej sztuczki swojej gospodyni?

W pewnej szkole parafialnej odbywały się egzaminy, na których był obecnym również ksiądz proboszcz. Był on z egzaminu zupełnie zadowolony i wyraził nauczycielkom-zakonnicom pełne uznanie.

Jedna ze zakonnice, chcąc się proboszczowi odwzajemnić i przychlebic, postawiła dzieciom następujące pytanie: Powiedzcie mi dzieci, kto to jest, przed którym wszyscy parafianie mają respekt i z szacunkiem usuwają mu się z drogi? Zakonnica miała na myśli naturalnie księdza proboszcza.

Nastąpiła chwila milczenia. Po chwili wyrzywa się mały Karolek z ostatniej ławki i powiada: Ja wiem. To jest ten pies od pana aptekarza, ten wielki, kudłaty Nero.

Pewien misjonarz postanowił odwiedzić, za zezwoleniem proboszcza miejscową szkołę parafialną, aby przekonać się, jakie postępy robią dzieci w tej szkole. Stawiając dzieciom różne zapytania, zapytał wreszcie gdzie leży Palestyna. Na to pytanie dzieci odpowiedzieć nie potrafiły. Zakonnica usprawiedliwiała się, że tego dzieci jeszcze nie uczyły się.

Po ukończeniu lekcji wozpuszczono dzieci do domów. Gromadka ich dla skrócenia drogi szła pełną sieżką na przełaj. Misjonarz również wyszedł a wiedząc, że sąsiednia wioska Kozice leży w pobliżu i że sieżką można sobie skrócić drogę, poszedł za dziećmi. Atoli po przejściu kawałka drogi, sieżka się rozdzielała na prawo i na lewo. W jednej i w drugiej stronie widniały w oddali zabudowania. Misjonarz, nie wiedząc, którą sieżkę ma wybrać, zwrocił się do dzieci z zapytaniem: Gdzie leży wioska Kozice?

Kilku chłopców wskazało mu drogę na lewo.

Jednak dwunastoletni chłopczyk Antek, śmiejąc się, w ten sposób odezwał się do swoich kolegów:

Popatrzcie się chłopcy, jaki to mały człowiek z tego misjonarza. W szkole udawał przed nami, jakoby wszystko wiedział i nam stawiał zapytanie, gdzie leży Palestyna, a tymczasem on nawet tego nie wie, gdzie leżą Kozice.

Dotychczas dzieci parafialne myślały, że ksiądz jest osobą wszystko wiedzącą, lecz kiedy dowiedziały się, że misjonarz nie wie nawet gdzie leżą Kozice, wówczas ich zdanie o wiedzy wielebnych ojców uległo zupełnej zmianie.

KAŻDY POWINIEN POZNAĆ LOS REDAKTORÓW POLSKICH.

Jeżeli należysz Szan. Czytelniku do ludzi współczujących z człowiekiem, który za swoją długoletnią pracę dziennikarską, oświatową i patriotyczną dostał kopniaka, zapewne zamówisz sobie odemnie:

PAMIĘTNIK CZŁOWIEKA, który przez 20 lat był redaktorem Ameryki-

Echa, a po 20 latach został wyrzucony przez Paryskich na bruk.

Cena tego Pamiętnika wynosi jednego dolara. Adresować tak:

F.T.Friedel, 17247 Goddard St., Detroit, Mich.

XX

CZY CHCECIE WYSLAĆ LIST DO POLSKI?

Ani amerykańska, ani kanadyjska poczta nie przyjmuje obecnie żadnych listów, adresowanych do Polski, lub do innych krajów przez naszych wrogów okupowanych, lub z Osią Berlin-Rzym-Tokio w akcji wojennej współdziałających.

A jednak jest możliwość wysłania listu z Ameryki do Polski, lub do innego kraju europejskiego za pośrednictwem Amerykańskiego Czerwonego Krzyża. Organizacja ta nie pobiera za obsługę żadnej zapłaty i przystępuje do załatwiania sprawy po wypełnieniu formularza No. 1616. List wysyłany z Ameryki, nie może zawierać więcej, jak 25 słów. Za pośrednictwem Am. Czerw. Krzyża można wysłać do Polski nawet kablogram, kosztuje około \$7.00 a może nawet \$8.00.

Polacy, zamieszkali w Kanadzie, mogą tak samo wysłać listy do Polski, po załatwieniu pewnych formalności. W Kanadzie procedura jest inna i tam głównie urzędy pocztowe zajmują się załatwianiem najważniejszych formalności, za co zapłacić trzeba 25 centów. Listy z Kanady wysyłane, nie mogą zawierać więcej jak 20 słów.

Tym osobom, które kupią odemnie mój powyżej oferowany Pamiętnik, wyślę list - o ile sobie tego życzą - zawierający szczegółowe informacje, jakie kroki poczynić trzeba, aby list do Polski mógł być wysłany. Załączę również kopię formularza 1616, jaki ma być wypełniony dla Amerykańskiego Czerwonego Krzyża.

F.T.Friedel,
17247 Goddard St.
Detroit, Mich.

